

ταύτην δὲ τὴν πρᾶξιν ἐπαναλαμβάνει τρίς καὶ ἐπὶ τῆς ῥάχως.

اوڤوباك قاي ٤١٥٦٢٠٣٧

β'. θέσις. Μετὰ τὰς μεγάλας ταύτας ἐπαφάς, φέρει τὰς χεῖρας ἡ μαγνητίζουσα εἰς τοὺς ἄρμους τῶν βραχιόνων, τῶν γονάτων καὶ τῶν ποδῶν· δὲν τρίβει δὲ ἀλλὰ σφίγγει καὶ ζυμώνει αὐτούς. Μετὰ ταῦτα θέτει τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ μαγνητιζομένου καὶ τρίβει ἐλαφρῶς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὰς ὀφρὺς μὲ τοὺς δύο τὰς ἀντίχειρας.

اوڤوباك قاي ٤١٥٦٢٠٣٧

γ'. θέσις. Μετὰ τὰς ἐπαφάς καὶ παρατριβὰς ταύτας ἡ μαγνητίζουσα θέτει τὴν μὲν δεξιάν εἰς τὸ ἐπιγάστριον, τὴν δ' ἀριστεράν περιφέρει εἰς τὸ σῶμα καὶ τοὺς βραχίονας, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, ὅπως καὶ κατὰ τὴν πρώτην θέσιν, ἐγγίζουσα δηλαδὴ τὸ σῶμα καὶ τρίβουσα αὐτὸ μέχρι γονάτων καὶ καθέξης.

δ'. θέσις. Ἡ μαγνητίζουσα θέτει τὴν ἀριστεράν

χεῖρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ μαγνητιζομένου καὶ περιφέρει τὴν δεξιάν τρίς ὀπισθεν τοῦ σώματος του, ἀρ-

اوڤوباك قاي ٤١٥٦٢٠٣٧

χομένη ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου καὶ διατρέχουσα τὸ ἱερὸν ὀστοῦν.

Μαγνήτισις διὰ μόντης τῆς δεξιᾶς

α'. θέσις. Ἡ μαγνητίζουσα κάθεται πλησίον τοῦ μαγνητιζομένου, καὶ κρατοῦσα εἰς τὴν δεξιάν κομβολόγιον περιφέρει αὐτὴν ὀλίγον τι ταχύτερον χωρὶς ὅμως νὰ τρίψῃ ἢ νὰ ἐγγίσῃ αὐτόν. Ἡ διεύθυνσις τῆς χειρὸς γίνεται ἀπὸ τῆς κεφαλῆς εἰς τὸ ἐπιγάστριον καὶ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέρους τοῦ στήθους εἰς τὸ ἄλλο, σταυροειδῶς.

β'. θέσις. Ἡ μαγνητίζουσα περιφέρει τὴν χεῖρα κατὰ μῆκος τοῦ βραχίονος καὶ τρίβει αὐτόν· καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνει τὴν σταυροειδῆ κίνησιν τῆς δεξιᾶς.

Μετὰ ταῦτα φυσᾷ μακρόθεν τὸ στήθος καὶ τὸ σῶμα ἐν γένει· ἀλλὰ τὸ φύσημα πρέπει νὰ φθάσῃ ψυχρόν (1).

Παρατηρήσεις.

Μετὰ τὴν ἐκθεσιν ταύτην ἀναγκαῖον εἶναι νὰ προσθέσω παρατηρήσεις τινάς.

Οἱ μαγνητίζοντες εἰς τὴν Ἀνατολὴν διαφέρουσιν ὀλίγον εἴτε κατὰ τὰς θέσεις, εἴτε κατὰ τὴν κίνησιν τῶν χειρῶν. Ἐν γένει ὅμως ὁ τρόπος εἶναι ὁμοιόμορφος, αἱ δὲ μαγνητίζουσαι μεταχειρίζονται πολλοὺς τρόπους δι' ἕκαστον εἶδος νοσήματος. Ὁ δεύτερος τρόπος, παραδείγματος χάριν, τὸν ὅποιον περιέγραψα γίνεται μᾶλλον διὰ τὰ νοσήματα τῆς καρδίας καὶ τὰ πνευστικά ὄργανα, ὁ δὲ πρῶτος διὰ τοὺς ρευματισμοὺς, κτλ.

Πλὴν τούτου δι' ἕκαστον νόσημα ὑπάρχει ἰδιαι-

(1) Παρατήρησα πρὸς τοῦτοις ὅτι μετὰ πᾶσαν ἐπαφὴν, καὶ κατὰ τοὺς δύο τρόπους, ἡ γυνὴ τείνει τὴν χεῖρα πρὸς τὸν σ ο φ ε ν καὶ τὴν ἀφίνεινὰ π ἑ σ η βαρεῖα.